

GALLODIER, LOUIS, FLINTBERG, CARL HENRIC, BERNARD,
PIERRE-JOSEPH, WALTER, THOMAS CHRISTIAN

**Adonis, opera-ballet uti en act. I deras kongl.
majestäters och kongl. husets närvaro,
af kongl. musicaliske academien första
gången upförd den 5 februarii 1776. =Anon=
Stockholm, tryckt i kongl. fin**

Stockholm
1776

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

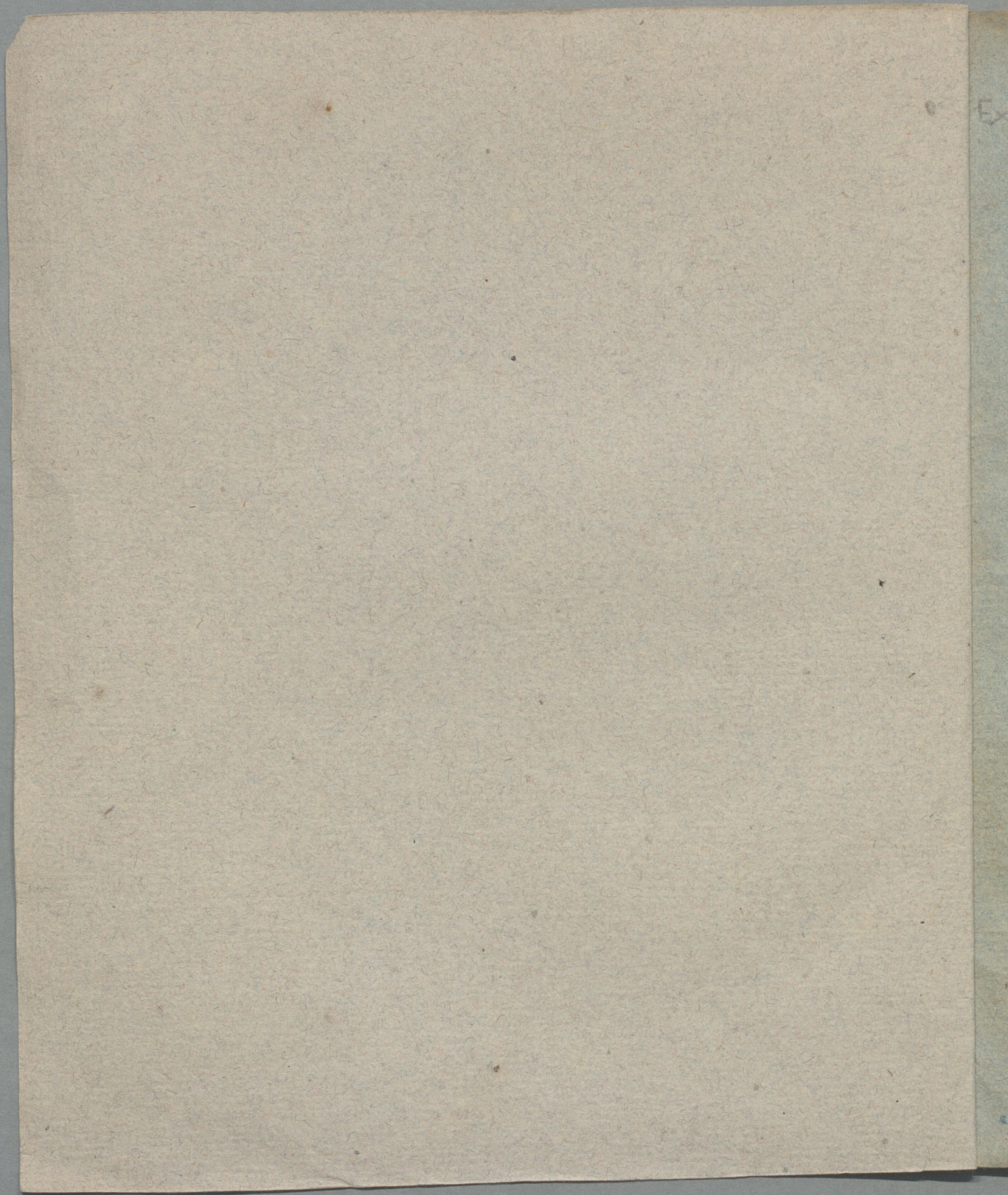
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

BERNARD

ADDONIS

BERNARD, P. J. J.

Ex. A.

Vite III.

Dura

Can

1700-1729

Adonis,

Opera = Ballet
iuti en Act.

Op. 5 Febrar. 1776.

1840

1840

1840

1840

ADONIS,
OPERA-BALLET
UTI EN ACT.

I
DERAS KONGL. MAJESTÄTERS
OCH
KONGL. HUSETS NÅRVARO,
AF
KONGL. MUSICALISKE ACADEMIEN
FÖRSTA GÅNGEN UPFÖRD DEN 5 FEBRUARI 1776.

Oper. af C. H. Linberg.

STOCKHOLM,
Tryckt i Kongl. Finska Boktryckeriet,
hos JOH. ARV. CARLBOHM, 1776.

Poësen öfversatt af Herr FLINTBERG.

Musiquen componerad af Herr THOMAS
CHRIST. WALTHER.

Balletterne af Herr GALLODIER, första Dan-
seur och Kongl. Ballett-Måstare.

Personerne :

VENUS,

Fru Olin.

KÅRLEKEN,

Fru Augusti.

DIANA,

M:lle Falk.

ADONIS,

Hr. C. Stenborg.

MERCURIUS,

Hr. N. Stenborg.

Innehåll.

Adonis var en ung Jägare, Dianas dyrkan tilgifven, men älskad af Venus. Kärleken, i början okänd för Adonis, söker öfvertala honom at öfverge Dianas dyrkan, för at tilhöra Skönhets Gudinnan. Adonis, redan bevekt, får se Venus omgifven af Gracerne, Nöjen och Lekar, blir af hennes fågring så betagen, at han med henne flyr från Dianas Lund, då en Fält-Musik bådär denna Gudinnans ankomst. Diana förbittrad, anropar Jupiters hämd. Mercur förkunnar henne, på Öfver-Gudens befallning, at Adonis blir henne återlämnad. Venus förer med sig uti en Sky Kärleken och Adonis, under aldeles lika Gestalt, och erbjuder dem Diana, som, af frugtan at välja sin största fiende, öfverlämnar Adonis at Venus, då Kärleken befäller Lekar och Nöjen at fira hans och Skönhets-Gudinnans seger.

Personer i Choren.

Dianas Jägare   *och*   *Nympher.*

Hrr. Bonne.	M:lle Gemell.
Wickbom.	Fried. Ingman.
Edeman.	Rosenlund.
Verring.	Smedberg.
Karsten.	Livin.
Gråberg.	Lensberg.
Sundberg.	Adr. Malmberg.
Schultz.	M:me Villeneuve.

Lekar och Nöjen.

Hrr. Kryger.	M:le Beatha Ingman.
Nyman.	Grönlund.
Westerberg.	Lindblom.
Österberg.	Utterman.

Hrr. Lóf.

Torsk.

Båge.

Biörklund.

Kinfröm.

Collin.

Mille Skagerborg.

Biörkman.

Eklóf.

Ekenberg.

Bonn.

Stenia.

Kärleks Gudar.

Hrr. F. Lindblom.

P. Lindblom.

Bonn.

Nettman.

Perfo-

Personerne i Balletterne.

Gracer.

Fru SOLIGNI.

M:lle Gust. Slottberg.

M. Lundblad.

Dianas Jägare och Nympher.

Hrr. Uttini.

M:lle Sabin. Schubart.

Didelot.

Greta Schubart.

Wibbling.

Stooz.

Öberg.

Hagman.

Berner.

M:me Slottberg.

Schubart.

Schubart.

Endymion.

Diana.

Herr GALLODIER.

Fru DUTILIER.

Lekar och Nöjen.

Fru SOLIGNI.

Hr. Sagnier.

M:lle Holmstedt.

Bjourman.

Bergstén.

I Kärlekens svite.

Gracer.

M:lle Sabin. Schubart.

Gust. Slottberg.

M. Lundblad.

Kärleks Gudar.

Hrr. Åkerberg.

Wacklin.

Hedman.

G. Bergström.

M:lle Wetterberg.

Sahlbeck.

Friedr. Bergstén.

Granberg.

ADONIS.

ADONIS.

SCENE I.

(Theatren föreställer en stor och vild skog.)

KÅRLEKEN.

Jag för Adonis skull Olympen öfvergifver,
At segra på des kold mitt föremål nu blifver,
I verlden aldrig fants en Åra mera stor,
Han är af Kärlek fökt och ålskad af des mor.
Diana ensam vill uppå des ungdom råda;
Men nu skall Hon min magt och Frøyas vålde skåda.

A

I den-

I denne vilda skog han dagligt vara plår,
Och förr än dagen gryr, han henne offer bår.

ARIA.

Jag smickras mer utaf den åra
At fångsta den min dyrkan flyr;
At oskuld mina Lagar låra
Jag anser för en större åra,
Än då jag Gudars öden styr.

(Adonis synes komma.)

Men det är han - - min magt des's hjerta redan bryr.
*(Kärleken går bort, för at gifva akt på Adonis och
bortlägga sina vapn.)*

SCENE II.

ADONIS.

ARIA.

Diana dina lunder,
Din dyrkan och din lag,
Som förr så mången dag
Beredt mig glada stunder;
Jag saknar Ert behag.
J skogens villdjur glädjen Er,
J fåfångt frugten för min båga,

För

*) o (*

3

För mig J all ting kunnen våga;
Min oro lugn åt Eder ger.

(Kärleken inkommer utan vapen.)

SCENE III.

KÅRLEKEN, ADONIS.

KÅRLEKEN.

Ack, kåre främling, jag dig beder,
At du ur denna skog mig leder - -
Jag vilse gått, såg kåre, hvar jag är?

ADONIS.

I hela denna trakt plår Skogs-Gudinnan råda,
Och denna våg til Hennes Tempel bår.

KÅRLEKEN.

Har ni ej Astrild fått i denna lunden skåda?

ADONIS.

Hvad Astrild! detta namn, som jag med fasa hör,
Han, som all verdens plåga gör!
Om detta villdjur hit sin kosa kunde taga!
Skull' verlden icke mer uppå den grymme klaga.

KÅRLEKEN.

ARIA.

Den Gud, som ålska lår,
Som lår at ömt behaga,

A 2

Morn'

Monn' han et villdjur år?
 Dets bröst et menløst hjerta bår,
 Hur skall han kunna då bedraga?
 Den Gud, som Ni Er affsky ger,
 I ungdoms oskuld liknar Er;
 Hur' skall han kunna då bedraga?
 Den Gud, som ålska' lår,
 Som lår at ømt behaga,
 Monn' han et fafligt villdjur år?

ADONIS.

Men han et hånnde-blofs i fina hånnder för;

KÅRLEKEN.

Med kårleks ljufva eld, dets ømhet och dets lågor,
 Han skånker hjertat frøgd och verldens fállhet gør.

ADONIS.

Sin fállhet och sin frøgd han blandar up med plågor.

KÅRLEKEN.

Døm fjelf om Gudens Nåd och ynneft vårde har:
 Når fjelfva Aftrilds qual en ålskad dyrkan vinner.

ADONIS.

Men han sin fállhets høgð blott uti tårar finner!

KÅRLEKEN.

Se'n verlden skapad blef, han Nøjets Gudom var.

ADONIS.

Det är et falligt ok, at Astrilds bojor båra.

KÅRLEKEN.

Ack hur du villar dig! nej dessa ljufva band
Blott utaf blommor knyts af nöjets egen hand.

ADONIS.

ARIA.

At ofkuld få bedra, han anser för sin åra;
Han tjuftar känslan först, se'n gör han själen
svag,
Mitt hjerta bafvar re'n för denna Gudens
lag.

KÅRLEKEN.

Men om han i Er själ skull all sin dyrkan föra?

ADONIS.

Nej! Himlen skydde mig, at han ej det må göra!

KÅRLEKEN.

ACCOMPAGNEMENT.

Jag nyfs på stund,
I denna lund,
Har hört dig ömt beklaga,
At ej Dianas dyrkan mer
Ditt hjerta kan behaga.
Min vän jag ser,

At du ur dvalan vaknar
 Och at din själ den sällhet saknar,
 Som kärlek endast ger.

ADONIS.

Om kärlek känns igen af oro och begär,
 Så är jag redan rädd, at hjertat särat är.

KÄRLEKEN.

Låt oss til Astrild gå, vi konom skole fråga
 Hvarför' ditt hjerta suckar ger;
 Ell' kanske at des' mor med mera kundskap ser,
 Hvad ordfak vara kan til denna ömma plåga.
 Ack om du Fröya skåda fick!
 Hvad hon dig skulle ömt behaga!
 Och med hvad för en ömsfint blick
 Hon skulle del uti din oro taga!

ADONIS.

Hvad Fröya? detta namn jag aldrig nånsin hört,
 Men aldrig något namn har mer min känsla rört.

KÄRLEKEN.

ARIA.

Uti Dianas Hof du pragt och skönhet finner;
 Men Fröya mera fågring har:
 För hennes glans Dianas sken försvinner:
 Liksom för Solen mörkret far.
 Du morgonrodnan skådat,

Då

Då hon på dagens vagn har Solens ankomst
bådat.

Du vet hvad pragt hon med sig för,
Men Fröya mera hjertat rör.

ADONIS.

Mer skön! ack skall jag tro at du mig fanning säger!
Hon redan all min själ och all min dyrkan äger.
Låt oss til Astrild gå

KÅRLEKEN.

Han för din åsyn står!
Och Fröya inom kort du äfven skåda får.

ADONIS.

Min oro och mitt qual, den röst som tjust mitt öra,
Alt har bordt fåga mig at jag fått Astrild höra.

*(Fröyas ankomst behådas genom en behagelig Symphonie
och af Gracernes danse, som gå framför henne. De
omgifva Adonis, som är villrådlig, hvilken han skall
gifva företrädet; då Fröya synes, som intager hela
hans förundran.)*

SCE-

*) o (*

SCENE IV.

VENUS, ADONIS.

KÄRLEKEN och GRACERNE uti Fonden.

VENUS.

Adonis och min Son! Hvad frugtar du ej mer
At höra Astrilds tal? . . .

ADONIS.

Mitt hjerta mig påminner,
At Fróyas ögnakast mer skål til frugtan ger:

VENUS.

Monn' uti denna lund, du ån' ditt nöje finner?

ADONIS.

Hon utgjordt all min ro och frögd til denna dag.

VENUS.

Du ålskadt denna nejd Diana til behag,
Dets kärlek var den lön . . .

ADONIS fallande i talet.

Bör jag ej tackfamt svara?
Emot Gudinnans gunst, den ömhet och den flit,
Som hon min ungdom gett, jag skulle trolös vara
Om ej så mycken Nåd, had' eldat up min nit.
Jag känner mig ej sjelf, men vårdes Astrild fråga,
Om han i detta bröst för henne tåndt sin låga.

VENUS.

VENUS.

ACCOMPAGNEMENT.

Det gifs en ort, som glådjen helgad är,
 Där Vårens ljufva pragt sin fågring aldrig
 byter;
 Där nöjen, lek och frögd, och sällhet al-
 drig tryter;
 Där alt skall tåfla om at fylla ditt begår;
 Där du skall alltid öm och alltid ålskad vara:
 Vil du från denna nejd til detta ställe fara?
 Säg - - -

ADONIS.

Är Du Gudinna äfven där?

VENUS.

ARIA.

Ja! min Adonis, ja! du där ock Fröya finner,
 At evigt ålska dig, därpå mitt vål beror,
 Det endast är för dig den ömma låga brin-
 ner,
 Som Kårleks-Guden tåndt i bröstet på sin
 mor.
 Kom, min Adonis, kom, dig sällhet aldrig
 felar,

B

Bland

Bland nöjen utan tal, sku vi i Paphos bo;
 Och ifrån denna stund jag med Adonis delar
 Min dyrkan och min tro.

ADONIS.

Ack ja! at följa Er min längtan mig nu drifver,
 Mitt lif och alt hör Eder til;
 Men jag Diana öfvergifver!
 Men hjertat Fröya följa vil!
 Förlåt min oro min Gudinna,
 Men aldrig sådant qual mitt unga hjerta tårt.

VENUS.

Kan väl ej Guda-magt en större fällhet finna!
 Än på et hjerta rå, som icke älska lårt.

DUETTE.

Vår fällhets stjerna tindrar,

Vår lycka mogen är:

Ej något mera hindrar

Den eld som hjertat bår.

Hvarföre själen plåga?

Med oro och begår,

Då lika håftig låga

Två ömma hjertan tår.

*(Denna Duo är interromperad af en Fagt-Musique; Kär-
 leken, som gått ut från Theatren, inkommer helt för-
 skräckt.)*

SCE.

SCENE V.

KÅRLEKEN och de förrige.

KÅRLEKEN.

Jag hennes Nympher varse blifver,
Diana sjelf lår komma innan kort;
Ack flyn, ack skynden Eder bort - - -

ADONIS.

Om jag på flykten mig begifver,
Hvad skull' Diana tro? - - -

KÅRLEKEN.

At Astrild segrat har.

(Kårleken, Venus, Adonis och Gracerne gå ut; Jägare och Nympher inkomma dansande på Theatren och anställa et divertissement.)

SCENE VI.

NYMPHER och JÅGARE.

En NYMPHE med CHORET.

För'n man på fåstet Solen skådar,
Diana krig mot vilddjur för;
Man redan Jågar-hornet hör,
Som Hennes ankomst ofs bebådar.

Ack låtom ofs, til Astrilds trots,
 Så våra fjåt nu hafta,
 At af de pilar han må kasta,
 Dock icke någon träffar ofs.

*(Jågernes dansé fortfar, och deras röster blandas med
 Nymphernas sång.)*

En NYMPHE til skiftes med CHORET.

Ack foglar låren Er at glömma,
 At tolka kärlek med Er röst:
 Vi ömhet öfver alt fördömma,
 Jämvål i foglars ömma bröst.
 Här nekas Turturdufvans tunga
 At ömt och kårt förklara sig.
 Alt bör Dianas loford sjunga
 Och föra emot kärlek krig.

(Chor af Nympher bakom Theatren.)

Adonis hvarför flyr du ofs?

(Diana inkommer med sina Nympher.)

SCE-

SCENE VII.

DIANA och CHORERNE.

DIANA.

ACCOMPAGNEMENT.

Hvem är den djerfve som kan våga
 Min magt och Gudom bjuda trots?
 Nog af, min hämd skall visa min förmåga.
 Förföljen honom, hämnom ofs!

CHOR.

Dianas hämd skall honom plåga,
 Förföljom honom, skyndom ofs.

(En del af Nympber och Jägare lämna Theatren, för at förfölja Adonis.)

DIANA.

ACCOMPAGNEMENT.

Monn' Kärleks - Gudens blofs,
 Uti Adonis själ uptånt des ömma låga?
 Nog af, min hämd skall visa min förmåga,
 Han straffas skall, ack hämnom ofs.
 Om Jofur honom vill försvara;
 Om han ej hämnar detta brott;

Skall alt min vrede få förfara,
 Min hämd skall blifva utan mått.

ARIA.

En bister natt skall dessa trakter hölja,
 Jag för en hel natur skall mina blofs för-
 dölja,

Hecate skall til afgrund gå,
 At hämd hos sjelfva Pluto föka;
 Ja! Gastar, Spöken, Troll, sku nattens fasa
 öka,

Om jag ej eljest hämd kan få.
 Min hämd skall tusend villdjur sända,
 Som skola utan återvånda
 Om hela denna nejden rå.

(Mercurius nedkommer i en sky.)

SCENE VIII.

DIANA, MERCURIUS, NYMPHER.

DIANA.

Ack Mercur! kommer du at mina forger låtta?
 Mån Jofur mina suckar hör?

MERCU-

MERCURIUS.

Ja! Han har mig befält, at til din tröst berätta
 At Fröya dig nu återför
 Den som din ömma saknad gör.

ARIA.

Du kan Adonis återtaga - -
 Men vakta dig,
 At icke låta dig bedraga;
 Ditt öga lätt kan villa sig.

*(Venus synes uti skyn och har framför sig Kärleken och
 Adonis, klädde uti lika drägt. Venus är följgd af
 hela sitt bof.)*

SCENE IX.

VENUS, DIANA, KÅRLEKEN, MERCU-
 RIUS, ADONIS, NYMPHER, GRA-
 CER, LEKAR och NÖJEN.

VENUS åt Diana,

Vifande Kärleken och Adonis, aldeles lika klädde,

ACCOMPAGNEMENT.

Jag lyder nu dens bud, som verldars öden
 hvålfver,

Jag dig Adonis återger;

Du

Du honom jämte Astrild ser
 Vålg - - -

DIANA.

Ack Gudar hvad jag ser! jag skålfver.
 Adonis, svara mig, men han min röst ej hör.
 Ack! om jag valde den, som all min ro förstör.
 Ja! Fröya du din önskan vunnit,
 Adonis jag nu lämnar dig;
 Det hjerta som för Fröya brunnit,
 Är icke värddt at dyrka mig.

(Diana går ut.)

KÅRLEKEN.

Sin harm hon döljer med förakt.

VENUS.

ARIA.

At denna dagens segrar prisa,
 Så skall jag uti denna trakt
 Nu för Adonis visa
 Mitt hof, min höghet och min pragt.

*(Theatren ändras och föreställer Amathontis trågårdar
 prydd med Berceaux och gyllene portiquer.)*

SCE-

SCENE X.

VENUS, KÅRLEKEN, ADONIS, GRA-
CERNE, AMOURER, LEKAR och
NÖJEN.

CHOR.

Til at sjunga Aftrilds heder,
Ömma lekar skynden Er:
Hymen fästens pragt tilreder,
Men blott Aftrild nöjet ger.

VENUS.

DUETTE.

Din fällhet höja skall min åra,
Jag dig en evig trohet svår;

ADONIS.

At Frøyas ljufva bojer båra,
Adonis högsta fällhet år.

BÅGGE.

Ej nå'n sin något hjerta brunnit,
Utaf en låga mera skön;
Min fällhet i min eld jag funnit,
Adonis }
Och Fröya } är min kärleks lön.

C

KÅR-

KÄRLEKEN til ADONIS.

Diana som du trodt så stält och kallfint vara,
 Har icke alltid frött sitt hjerta för min lag,
 Kom Lekar, Nöjen kom, at för vår syn förklara,
 Hur' för Endymion Gudinnan varit svag.

Pantomime - Ballet.

Endymion synes sofvande på en blomster-bädd. Diana inkommer och blir intagen af Herdens fågring. Under hans sömn pryder Gudinnan hans berde-staf med blomster. Endymion vaknar, och Diana, som flyr, kastar ifrån sig berde-stafven, den Endymion, efter något sökande, finner, och blir förundrad hvarifrån den främmande prydnaden kommit. Kärleken är tilreds at visa honom Dianans vapen, dem hon i flykten lämnat efter sig, och råder honom at uphänga hennes båga med sin staf, som seger-tecken, uti et träd och dölja sig bakom en rosenbuske, uppå hvilken han lägger hennes pilar. Diana, som åter inkommer, finner sin båga, och då hon går at taga sina pilar, skjuter Kärleken en pil på blomsterbusken, som öppnar sig, och visar Endymion för Gudinnans fötter. Diana, villrådig, befäller snart Herden gå bort och snart kallar honom tillbaka. Anteligen segrar hennes ömhet öfver hennes högmot, och Kärleken, följd af Lekar, kröner dessa Älskare med blomster, och en allmän Ballet firar deras förening.

CHOR.

Til at sjunga Astrilds heder,
 Ömma lekar skynden Er:
 Hymen fästens pragt tilreder,
 Men blott Astrild nöjet ger.

KÄR-

KÄRLEKEN.

ARIA.

Fåfångt man mot kärlek strider,
Med et hjerta stolt och kallt:
Kärlek segrar alla tider,
Kärlek segrar öfver alt.

CHOR.

Fåfångt man mot kärlek strider,
Med et hjerta stolt och kalt:
Kärlek segrar alla tider,
Kärlek segrar öfver alt.

(En generelle danse slutar hela piéçen.)

KARL LIND

1781

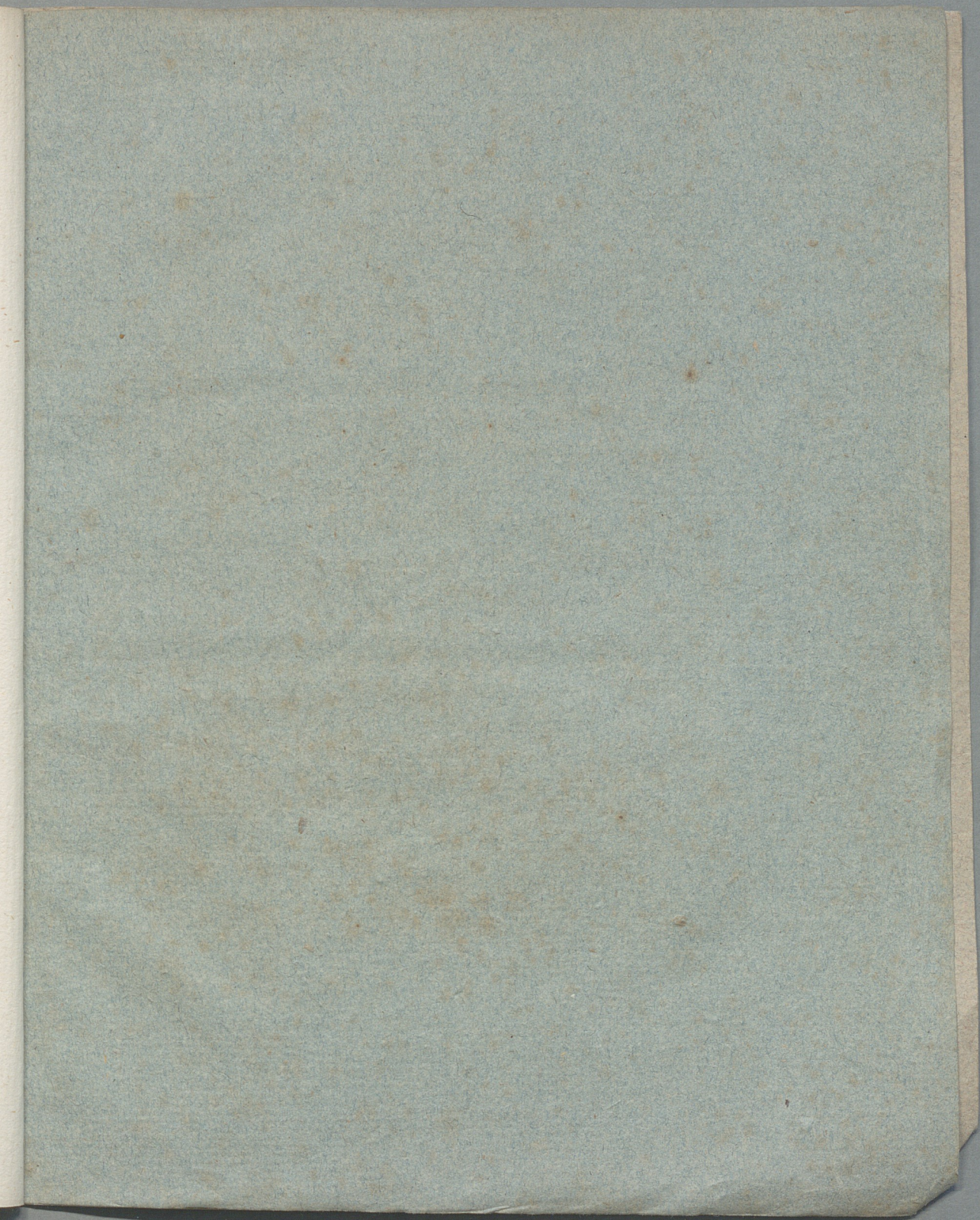
Fästingarna mot kärlek föder,
Med ett hjerta hof och kärlek
Kärlek föder ett älsk
Kärlek föder öfver en

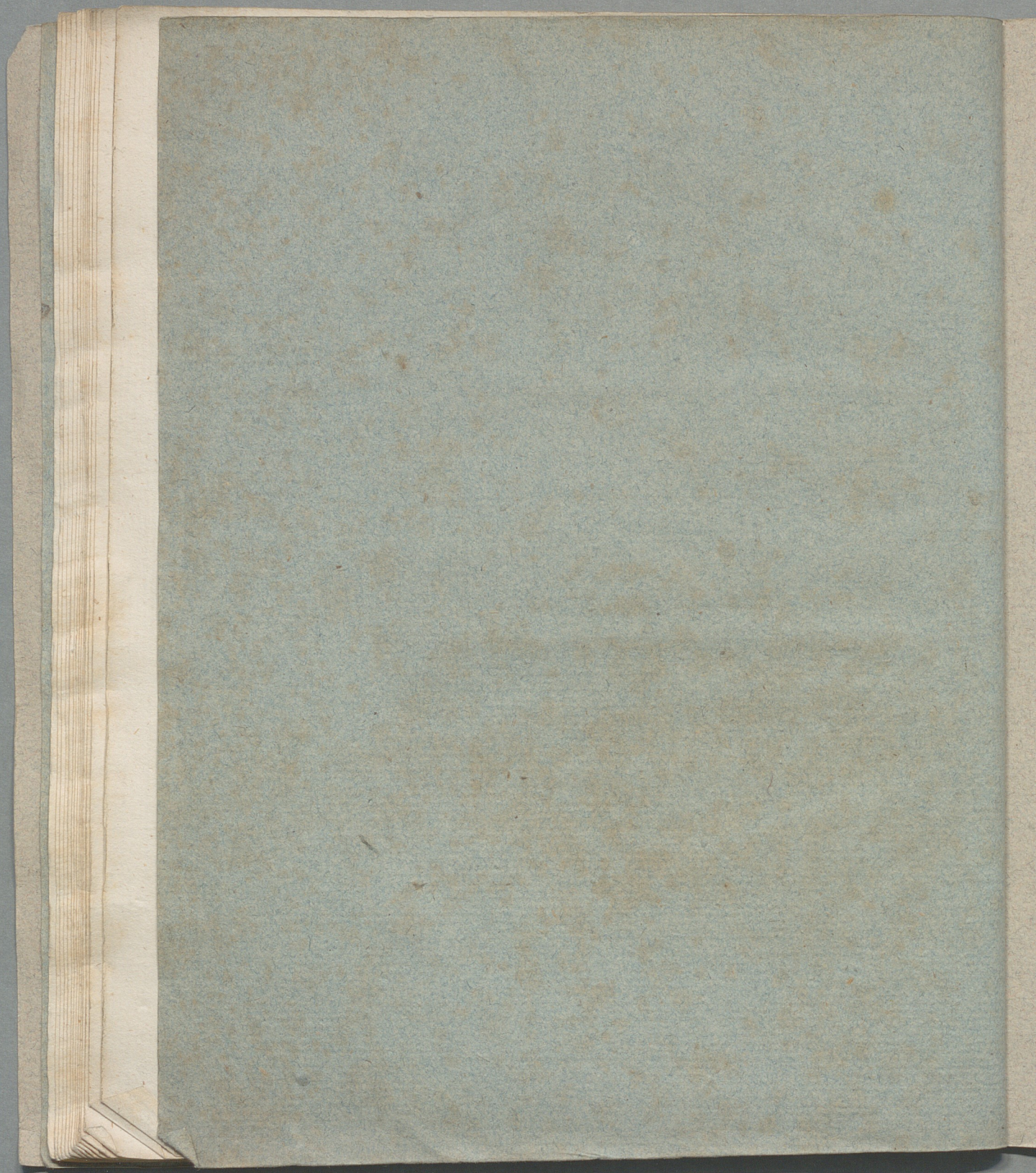
CHOR

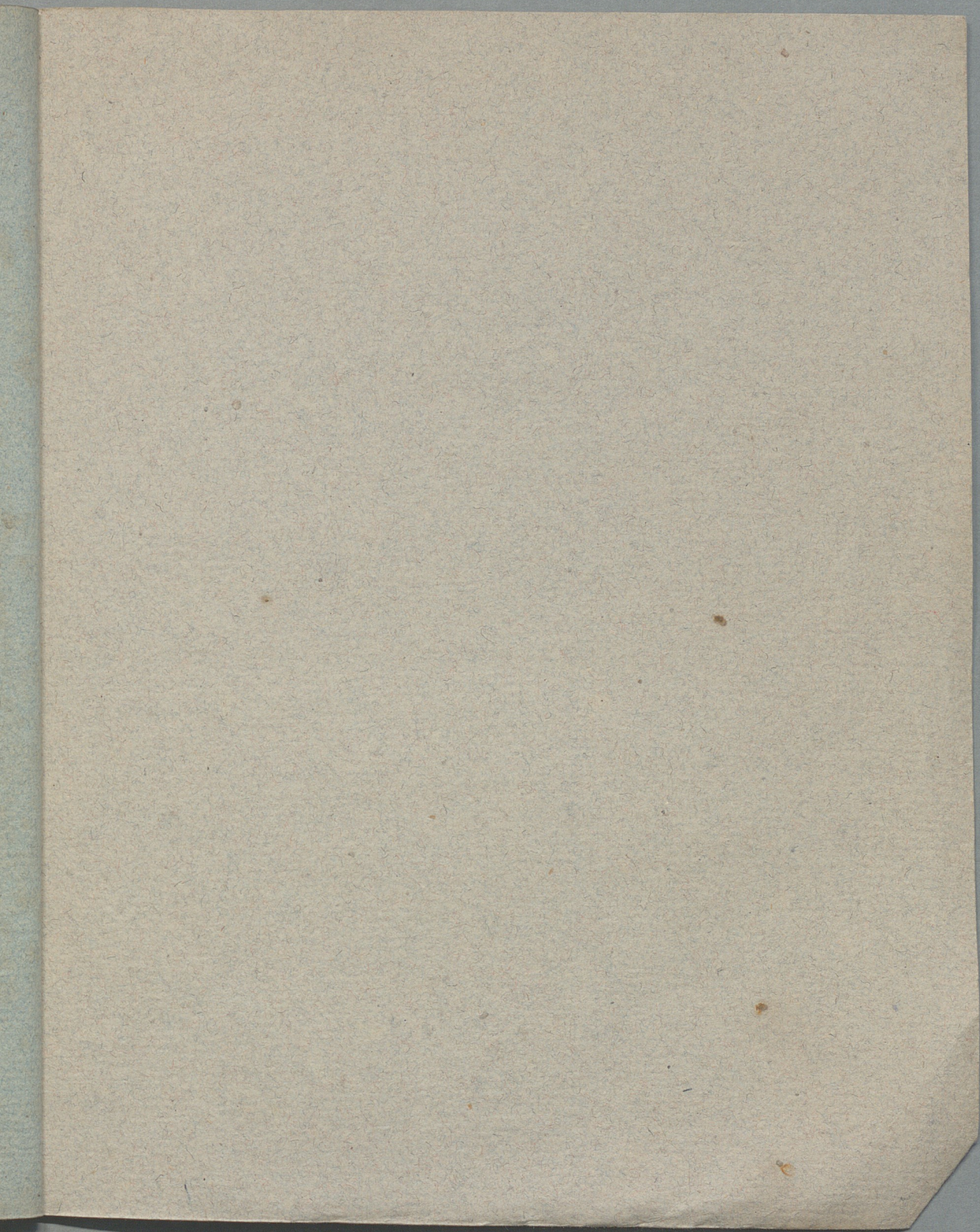
Fästingarna mot kärlek föder,
Med ett hjerta hof och kärlek
Kärlek föder ett älsk
Kärlek föder öfver en

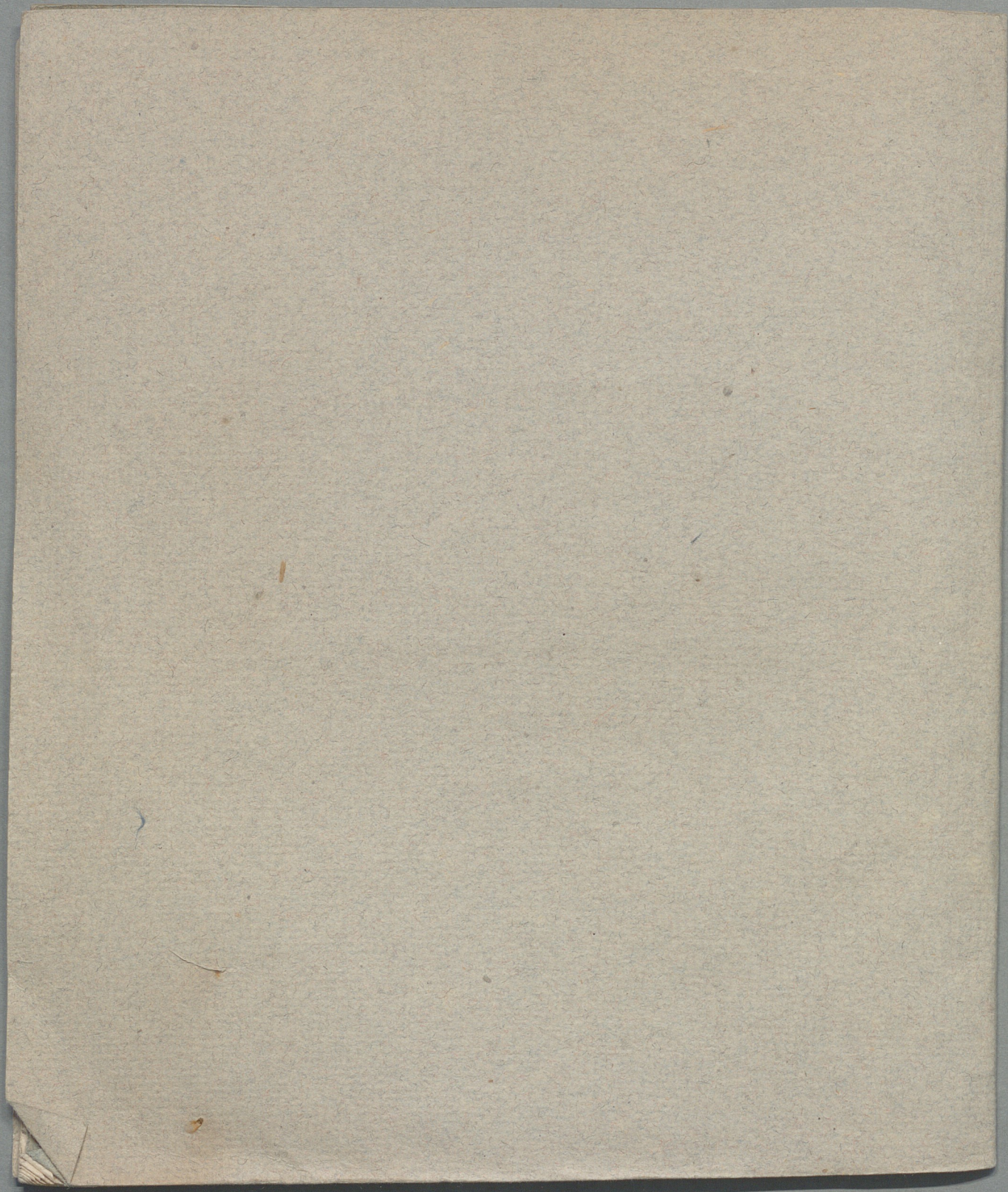
(En generalis hand, föder till en given)

www.books2ebooks.eu